

II. Almindelige principper.

3. (1) De særlige programmer bør tilrettelægges inden for rammerne af de nationale udviklingsprogrammer, hvor sådanne findes, og bør i særdeleshed koordineres fuldt ud med de planer og programmer for udnyttelse af menneskelige ressourcer, der tager sigte på opnåelse af fuld og produktiv beskæftigelse, samt med de faste programmer for uddannelse og oplæring af unge mennesker.

(2) De særlige programmer bør være af midlertidig karakter med henblik på imødekommelse af aktuelle og presserende økonomiske og sociale behov. De bør ikke overlæppe eller begrænse andre økonomiskpolitiske foranstaltninger eller tilvejebringelse af faste programmer for almen og erhvervs­mæssig uddannelse, og de bør heller ikke betragtes som et alternativ til sådanne foranstaltninger og sådanne faste programmer.

(3) De særlige programmer bør ikke gennemføres på en måde, der er egnet til at nedsætte arbejdsnormerne, ligesom de deri deltagende personers indsats ikke bør udnyttes til fordel for private personer eller virksomheder.

(4) De særlige programmer bør, om nødvendigt, give deltagerne i hvert fald et minimum af almen uddannelse.

4. De væsentlige bestanddele af ethvert særligt program bør omfatte en beskyttelse af menneskets værdighed, en udvikling af dets personlighed samt personlig og samfundsmæssig ansvarsfølelse.

5. De særlige programmer bør administreres uden diskrimination på grundlag af race, hudfarve, køn, religion, politisk overbevisning, national oprindelse eller social ekstraktion; de bør benyttes til fremme af ligestilling og ligebehandling.

6. Vedkommende myndighed bør klart angive formålene med ethvert særligt program samt hvilke persongrupper der kan deltage heri; disse faktorer bør gøres til genstand for periodisk revision i lyset af indhøstede erfaringer.

7. (1) Deltagelsen i de særlige programmer bør være frivillig; undtagelser herfra kan kun tillades ved lov, og såfremt sådanne undtagelser er fuldt forenlige med bestemmelserne i de gældende ILO-konventioner om tvungen arbejdskraft og beskæftigelsespolitik.

(2) Programmer, med hensyn til hvilke der således vil kunne gøres undtagelser, kan omfatte:

- a) programmer for almen og erhvervs­mæssig uddannelse, der indebærer tvungen deltagelse af unge arbejdsløse for et bestemt tidsrum efter skolepligtens ophør;
- b) programmer for unge mennesker, som tidligere har accepteret en forpligtelse til at gøre tjeneste i et bestemt tidsrum som betingelse for adgang til uddannelse eller erhvervelse af tekniske kvalifikationer af særlig værdi for den samfundsmæssige udvikling.

(3) Hvor der kan gøres sådanne undtagelser, bør der i videst mulig udstrækning gives deltagerne frit valg mellem forskellige former for virksomhed og forskellige egne af landet, og der bør ved henvisningen af de pågældende tages passende hensyn til deres kvalifikationer og anlæg.

8. Vilkårene for deltagerne i særlige programmer bør klart præciseres af vedkommende myndighed; disse vilkår bør være i overensstemmelse med lovbestemmelserne vedrørende minimumsalderen for adgang til beskæftigelse og med andre lovbestemmelser for unge mennesker under uddannelse i henhold til de almindelige programmer eller i beskæftigelse på det frie arbejdsmarked.

9. Deltagerne bør fortsat have adgang til medlemsskab af ungdomsorganisationer eller fagforeninger efter eget valg og til deltagelse i disses virksomhed.

10. Der bør indføres klare regler for deltagerens adgang til at indanke afgørelser vedrørende deres indkaldelse, optagelse og vilkår under deltagelsen samt enkle regler for behandling af mindre klager.

III. Programmer, der imødekommer sådanne behov med hensyn til beskæftigelse og uddannelse af unge mennesker, som endnu ikke er opfyldt gennem de bestående programmer for almen og erhvervs­mæssig uddannelse eller de normale foranstaltninger på arbejdsmarkedet.

A. Formål.

11. Under hensyntagen til de nationale behov og forhold bør de særlige programmer, som dette afsnit af henstillingen finder anvendelse på, tjene et eller flere af følgende specielle formål: